

hed, ville de jo ikke kunne bevilge eller nægte Anstand eller gjøre Repartitioner. I al Fald maatte der da have en Bestemmelse om, naar og hvorledes Kommissariers Repartitioner, hvormed ikke alle Vedkommende havde erklæret sig tilfreds, skulde blive uforanderlige.

Da Testenderes Boer ere af en mere fredelig Natur end Fallitboer, er man ikke berettiget til at slutte, at disse ligesaavel som hine maae kunne behandles af Skifteforvaltere, der mangle dømmende Myndighed.

IV. b. tiltræde vi, ogsaa for Dødsboers og andre Boers (Selvstrationsboers, Separationsboers) Vedkommende.

V. a. fraraade vi i Genhold til det ved IV. a. Anførte.

V. b. vil bortfalde, dersom vort ved a. Anførte bifaldes.

VI. fraraade vi i Genhold til det ved IV. a. Anførte.

VII. Dette have vi ikke andet imod, end at det aldeles stemmer med den Handlemaade, vi allerede bruge, og at vi altsaa ansee det for overflødig.

VIII. fraraade vi.

Først naar Kurator har fremlagt sit endelige Regnskab, kunne Kreditorerne see, hvor meget der bliver til Deling imellem dem, og om det overhovedet bliver noget, og det foreskommer os, at man ikke bør forlange af dem, at de skulde have Uteilighed og Beføining med at godtgjøre deres egne Krav og bestridte Andres, saalænge det er uvist, om denne Procedure vil være til nogenjombhelt Nytte.

IX. kunne vi ikke tiltræde, da deraf vilde følge, at Skifteretten aldrig maatte antage Tilbud af Boets Debitorer, og aldrig maatte sælge dets Eiendele under Haanden, uden i Forveien at have indhentet Kreditorernes Samtykke.

Vi finde, i Genhold til hvad vi ovenfor have bemærket, at det er uforsvarligt at tillægge dem, der udgive sig for Boets Kreditorer, saa stor Indflydelse paa dets Behandling. Dernæst maae vi bemærke, at mange Fallitboer ere af ringe Betydning, og at de betydeligere Boer ofte have et eller andet Tilgodehavende af ubetydelig Størrelse og Eiendele af saa ringe Værdi, at det ikke gaar an at holde Auktion for deres Skyld; at Tilbud fra Boets Debitorer om Afgjørelse af deres Gjæld kunne være betingede af, at de strax antages; at Værer kunne være af den Natur, at de ved at henligge blot en eneste Uge ganske eller tiidels tabe deres Værdi, saasom fersk Kjød og Fisk, Frugt, Brød, Bagværk. Det vilde dog være urimeligt, om Skifteretten, naar en Bager fallerede, og der i hans Udsalg fandtes Brød for nogle faa Daler eller maasse endog kun for nogle Mark, skulde enten strax foranstalte dette bortsolgt ved Auktion, eller indkalde en Skiftesamling med 8 Dages Bærsel, for at erholde Kreditorernes Samtykke til, at en Enes Krangler eller Lyebatter, naar de vare blevne saa gamle og tørre, at Ingen vilde kjøbe dem, maatte sælges under Haanden.

Det betydeligste Salg under Haanden af Fallitboers Eiendele finder Sted paa den Maade, at naar en Detailhandler har opgivet sit Bo, afkøber en af hans Venner Boet hans Varebeholdning eller en Del deraf, og overlader ham de saaledes kjøbte Værer til Udsalg, for at han paa den Maade kan tjene noget til sin og Families Underholdning. Det ansees for magtpaaliggende, at Fallenten snarest muligt kan komme saaledes til at handle, dels for at Næringen ikke skal gaae fra Stedet, dels fordi han i Mellemtiden, fra Boets Overgivelse til Skifteretten, indtil han igjen begynder at udsælge, er uden Erhverv. Dette Salg under Haanden er ikke til Tab for Boet, men til Fordel for Fallenten, som saaledes understøttes uden nogen Dpoffelse fra Boets Side. Men naar intet Salg under Haanden maatte finde Sted, forinden Pluraliteten af Kreditorerne havde givet Samtykke dertil i en Skiftesamling, vilde det være uvist, om Fallenten kunde hjælpes paa den Maade;